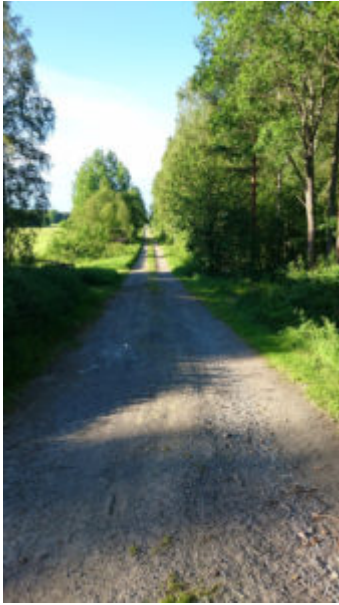

Början

Början. En fråga. Några ord på skärmen som stör och skaver. "När ska du börja skriva?"

"Jag vet faktiskt inte" svarar jag. Vad skulle jag väl skriva, hur och var?

En fråga. Något startar. Helt plötsligt sitter jag och skriver texter om tro och om liv. Ord som velat ut men som jag inte har förstått hur det skulle gå till.

Tänk vad en fråga kan ställa till med!

Skriver några texter, då kommer nästa omskakande ord på skärmen:

"Dina texter skulle passa jättebra i en blogg!"

Ännu mera tankar sätter igång. Några säger att det skulle vara jättekul. Andra säger att människor kommer att fundera vad jag pysslar med egentligen och tro att jag blivit konstig. Men måste man hålla sig inom de ramar som man själv och andra sätter upp för vad man förväntas göra eller inte? Varför inte göra något helt otippat som att t.ex. starta en blogg?

Tänk om vi skulle ta och uppmuntra och utmana varandra att ta nya steg ut i det okända, sporra varandra att våga prova nya saker som vi kanske anat en längtan efter, hjälpa varandra att se nya möjligheter, nya vägar!

1Tess 5:11 Uppmuntra därför varandra och uppbygg varandra, så som ni redan gör.

Utan uppmuntran hade jag aldrig börjat skriva och än mindre startat en blogg. Ibland behöver vi någon annans ögon för att våga gå vidare på okända vägar. Jag fick uppmuntran och vill med mina ord ge uppmuntran vidare till den som läser.

Anledningen till att Paulus i Thessalonikerbrevet säger att vi ska uppmuntra varandra står i versen innan:

1Tess 5:10 Han har dött för oss för att vi ska leva med honom.

Jesus har dött och uppstått för oss och vi får leva med honom. Egentligen finns det inget mer fantastiskt än det. Det livet tar oss med på en resa, mer spännande än vi kan ana. Det livet ger oss all anledning till att uppmuntra varandra. Det finns så mycket spännande som väntar!